

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201451
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813201451.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Škraba a JUDr. Milana Šebeňa v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, proti žalovanej: S. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. č. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpená JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom AK, Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 421,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11C/110/2013-69 zo dňa 18.12.2014 jednomyselne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvého stupňa.

Nepriznáva žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 421,88 eur s úrokom z omeškania a tiež zaplatenia zmluvnej pokuty. V návrhu uviedol, že dňa 19.12.2011 uzavrel so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka s príslušenstvom proti žalovanej zo zmluvy „Kreditná karta“ uzavretej medzi E., a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 497,91 eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 461,86 eur. Príslušenstvo pohľadávky bolo tvorené úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročného úroku zo sumy 427,80 eur od 16.12.2011 do zaplatenia, vypočítaný podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom k prvému dňu omeškania. Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 23.4.2012 Dohodu o uznaní dlhu č.5953837072, v ktorej táto uznala svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 474,61 eur, pozostávajúci z nesplatenej istiny úveru vo výške 427,80 eur a zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaná sa zaviazala splatiť uznaný záväzok v deviatich mesačných splátkach vo výške 52,73 eur, splatných v termínoch určených v dohode. Žalovaná však dňa 21.6.2012 uhradila 52,73 eur, na základe čoho predstavuje nesplatená časť záväzku sumu 421,88 eur. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok predmetného záväzku o tri mesiace a viac, stali sa podľa článku 4.1 dohody splatnými všetky záväzky žalovanej, ktoré sa podľa dohody mali stať splatnými v budúcnosti a žalobcovi vznikol aj nárok na zmluvnú pokutu podľa uvedeného článku, vo výške 0,065% z nesplatenej istiny úveru za každý deň omeškania, t.j. zo sumy 375,07 eur od 24.9.2012 do zaplatenia. Ako príslušenstvo si žalobca uplatnil úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaná sa v zmluve zaviazala uhradiť úver vo výške 995,82 eur v mesačných splátkach vo výške 33,19 eur. Z výpisu z účtu vyplývajú debetné položky vo výške 37.490,55-Sk a kreditné položky vo výške 21.076,- Sk. Rozdiel tvorí neuhradená suma pohľadávky. Nárok na vyrubenie poplatkov vyplýva z OP čl. VI bod 35. Tieto vyplývajú z výpisu z účtu. Podľa čl. VI. bod 35. poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v Cenníku, ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch Banky. Podľa čl. VI. bod 36. cenník sa považuje za súčasť zmluvy. Banka je oprávnená jednostranne meniť Cenník s účinnosťou od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po tom, čo bola klientovi zmena Cenníka písomne oznámená. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 bola na žalobcu právnym predchodcom postúpená splatná pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o úvere vo výške 641,63 eur s príslušenstvom. Pohľadávka žalobcu vo výške 641,63 eur s príslušenstvom bola vyčíslená ku dňu 15.12.2011, preto sa v návrhu uplatňuje úrok z omeškania z nesplatennej časti úveru od daného dátumu. Právny predchodca vypovedal zmluvu so žalovanou dňa 2.9.2008 a od tohto momentu sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca sa domáhal od žalovanej zaplata sumy 641,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 484,45 eur od 16.12.2011 až do dňa zaplata. Uviedol, že žalovaná suma 421,88 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 375,07 eur, z poplatkov vo výške 33,19 eur, z úroku vo výške 0,87 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 12,75 eur.

Zo žiadosti o vydanie platobnej karty vyplynulo, že žiadateľ D. E., nar. XX.X.XXXX žiadosťou zo dňa 14.11.2004 požiadal pôvodného veriteľa VÚB, a.s. o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Požiadal o poskytnutie úverového rámca vo výške 30.000,-Sk, t.j. 663,88 eur pri mesačnej splátke 1.000,-Sk, (33,19 eur) v počte 30. D. E. podpisom zmluvy vyhlásil, že pred jej podpisom sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa posledného odseku žiadosti, prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty.

Listom zo dňa 2.2.2012 pôvodný veriteľ VÚB, a.s. oznámila D. E., že v zmysle zmluvy zo dňa 14.2.2005 o postúpení, postúpila celú pohľadávku voči nemu na žalobcu. Doručením tohto oznámenia bol D. E. povinný plniť záväzky postupníkovi vo výške 466,44 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 pôvodný veriteľ VÚB, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka čo vyplýva z prílohy č.1 k tejto zmluve. Na základe uvedeného bol žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Podľa Prílohy č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok dlžná suma je 461,86 eur. Do spisu žalobca doručil dohodu o uznaní dlhu a úhrade pohľadávok v splátkach, ktorá je datovaná dňa 24.4.2012. Táto dohoda je uzavretá medzi žalobcom a žalovanou S. E. ako spoludlžníčkou. D. E. nar. XX.X.XXXX je označený ako dlžník. Dohoda obsahuje nečitateľný podpis. Žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, že nejakú dohodu podpísala, a teda s najväčšou pravdepodobnosťou súd prvého stupňa ustálil, že ide o jej podpis. Pri podpise je uvedené, že má ísť o spoludlžníka, pričom zo záveru dohody vyplýva, že jej súčasťou sú zmluvné ustanovenia na zadnej strane, kde ide o súvislý text písaný drobnými písmenami a značne neprehľadný. Z dohody nevyplýva, že by išlo o prístupenie k záväzku. Z predloženej karty klienta súd zistil, že dlžníkom je D. E., jeho pohľadávka je vo výške 497,91 eur a dátum zročnosti je uvedený 2.9.2008. Aj z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že úver bol zročný 2.9.2008.

Súd ďalej v dôvodoch rozsudku citoval ustanovenie § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej § 3 ods. 1 a ods. 2 uvedeného zákona, ďalej ustanovenie § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ustanovenie § 23a ods. 1 a 2 uvedeného zákona, ďalej ustanovenie § 52 ods. 1 až 3 OZ, ustanovenie § 53 ods. 1 a 4 OZ, ustanovenie § 54 ods. 1, 2 OZ, ustanovenie § 39 OZ, ustanovenie § 524 ods. 1, 2 OZ, ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d), ustanovenie § 497, ustanovenie § 502 ods. 1, ustanovenie § 503 ods. 2, ustanovenie § 504, ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, ďalej ustanovenie § 544 ods. 1, 2 OZ, ustanovenie § 533 OZ, ustanovenie § 558 OZ, ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ustanovenie § 517 ods. 1, 2 OZ a ustanovenie § 3 ods.1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa mal za preukázané, že medzi žalobcom a D. E. bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a že pôvodný veriteľ sa zaviazal prostredníctvom úverového rámca poskytnúť mu finančné prostriedky do výšky 30.000,- Sk, t.j. 995,82 eur pri minimálnej mesačnej splátke 33,19 eur prostredníctvom vydananej kreditnej platobnej karty Triangel. Prehľad čerpania finančných prostriedkov dokumentuje výpis z účtu. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania a z toho vyplýva aktívna legitímácia žalobcu. Po preskúmaní prehľadu transakcii súd zistil, že žalobca si jednostranne započítaval svoju pohľadávku voči dlžníkovi, a to na rôzne úroky, rôzne poplatky za výbery, poplatky za vyhotovenie výpisov, za poistenie, za rizikové poistenie. Podľa tohto prehľadu súd mal za to, že reálne kreditné operácie, t.j. vklady dlžníka na účet boli vo výške 699,59 eur. Pokiaľ išlo o debetné operácie súd všetky tieto uvedené vo výpise predloženom žalobcom neuznal, a to pokiaľ išlo o úroky, sankčné úroky, rôzne poplatky za výbery, za vyhotovenie výpisov a poistenie. Dôvodom neuznania bolo jednak to, že ich výšku nemal súd za preukázanú. Pokiaľ ide o úroky nie je zrejmé, o aké úroky išlo, podľa čoho boli účtované, z akej sumy a za aké obdobie a v akej výške. Súd mal za to, že v tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno a tak to je aj pokiaľ ide o rôzne poplatky za výbery a zasielanie výpisov, poplatky za poistenie. Nie je zrejmé, že by bola uzavretá poistná zmluva. Takisto v tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Súd uznal len debetné operácie vo výške reálnych výberov a realizovaných príkazov z účtu v sume 557,65 eur. Na základe uvedeného preto súd mal za to, že na strane dlžníka nevznikol žiaden dlh (vklady boli vo výške 699,59 eur a výbery vo výške 557,65 eur), a preto žalobcovi nič nedlhuje. Z uvedeného dôvodu súd považoval žalobu za nedôvodnú aj vo vzťahu k žalovanej, a preto túto zamietol.

Súd poukázal aj na to, že žalobca vo vzťahu k žalovanej, ktorá nebola pôvodným dlžníkom uplatnil žalovanú sumu s poukazom na dohodu o uznaní dlhu a splátkovom kalendári zo dňa 24.4.2012. Súd mal za to, že dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade, ak takouto dohodou povinný uznáva premlčaný dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo, že v čase uznania neexistoval. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zo strany žalobcu došlo k zročnosti úveru ku dňu 2.9.2008. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení OZ, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, by tak uplynula dňa 3.9.2011. Súd sa premlčaním ako takým nezaoberal, pretože žalovaná námietku premlčania nevzniesla.

Zo strany žalovanej však dňa 24.4.2012 došlo k podpísaniu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pričom išlo nie o jej záväzok, ale záväzok tretej osoby, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania. V čase podpisu predmetnej dohody bola predmetná pohľadávka žalobcu premlčaná. Z dohody nevyplýva, že by žalovaná bola oboznámená o tejto skutočnosti a že uznáva premlčanú pohľadávku. Zároveň zo záveru dohody vyplýva, že jej súčasťou sú zmluvné ustanovenia na zadnej strane, pričom ide o dve strany súvislého textu písaného drobnými písmenami a značne neprehľadného. Nie je zrejmé podľa akého zákonného ustanovenia bola dohoda uzavretá. Navyše v danom prípade išlo o vopred formulovaný obsah dohody. Samotné uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že žalovaná si bola vedomá dôsledkov uznania dlhu, najmä predĺženia premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 OZ. Z výpovede žalovanej vyplýva, že pred podpisom dohody túto neprečítala a že pred jej podpisom mala vedomosť len o tom, že ide o dohodu ohľadom splátkového kalendára. Teda išlo jej o to, aby mohla dlh uhradiť v splátkach. Podpisom takejto formulárovej dohody žalovaná ako spotrebiteľ zhoršila svoje zmluvné postavenie v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ.

Súd toto uznanie dlhu žalovanou považoval za právne neúčinné, pretože žalovaná nemala vedomosť o následkoch uznania dlhu, ktoré je zakomponované do dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovanej uznať dlh. Navyše dlh v tom čase neexistoval. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti žalovanú nepoučil o následkoch podpisu dohody a uznania, ktorá v dobrej viere a snahe uhradiť dlh v splátkach podpísala formulár, obsah ktorého jej nebol zrejmý.

Zároveň z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že dohoda o uznaní bola podpísaná žalovanou, ktorá nebola pôvodným dlžníkom, pritom pôvodným dlžníkom bol len D. E.. Súd túto dohodu vyhodnotil ako absolútne neplatnú, lebo žalovaná nemohla uznať dlh, ktorý nemala. V danom prípade nemôže ísť ani dohodu o prístupe k záväzku tretej osoby podľa ustanovenia § 533 OZ, pretože takýto text uvedený nie je. Žalovaná nebola v zmluvnom vzťahu s pôvodným veriteľom a žiadnu žiadosť o vydanie platobnej karty nepodala.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že žalovaná bola v konaní úspešná, avšak trovy jej nevznikli, preto jej súd tieto nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol tento zmeniť a návrhu vyhovieť.

Podľa žalobcu zdôvodnenie neplatnosti dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom nemá oporu v zákone a s uznaním dlhu ako takým nič spoločné. Citoval ustanovenie § 110 ods. 1 OZ s tým, že v uvedenom ustanovení nie je uvedené, že dlžník musí vedieť o premlčaní. Vedomosť o uznaní premlčaného dlhu má význam výhradne len z hľadiska vzniku vyvrátiteľnej právnej domnienky o existencii dlhu. Z ustanovenia § 558 OZ neplynú právne dôsledky uznania pre premlčaciu dobu. Účinky podľa § 110 ods. 1 OZ nie sú od účinkov podľa ustanovenia § 558 závislé. Uznanie dlhu je vždy jednostranným úkonom bez ohľadu na to, či je súčasťou nejakej dohody. Žalovaná takéto vyhlásenie počas konania urobila, a to nielen v dohode o uznaní dlhu ale aj pred súdom. Keďže dlžník môže dlh uznať aj bez súhlasu veriteľa, veriteľ nemá a objektívne mať ani nemôže poučovaciu povinnosť o premlčaní dlhu, jeho dôsledkoch a dôsledkoch uznania premlčaného dlhu. To isté by preto platilo aj v situácii, kedy sa veriteľ a dlžník dohodli na úhrade dlhu v splátkach a podobne. Žalobca preto nemohol porušiť žiadnu svoju povinnosť v súvislosti s uznaním dlhu, ktoré žalovaná urobila. Súd ponechal stranou záver o tom, že žalovaná o námietke premlčania a premlčaní vedela, nakoľko aj dohoda o uznaní dlhu bola uzavretá počas súdneho konania. V návrhu sa vyjadrila tak, že je ochotná pohľadávku s príslušenstvom zaplatiť, a to v splátkach. Z uvedeného je nesporné, že zo strany žalovanej bola jednoznačne prejavovaná vôľa dlh uhradiť, a to aj napriek jeho premlčaniu.

V priebehu odvolacieho konania bol podaný návrh na zmenu účastníka - žalobcu s tým, že žalobca predmetnú pohľadávku postúpil na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko.

Odvolací súd uznesením č.k. 10Co/44/2014-102 zamietol návrh žalobcu, ako aj obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG na zmenu účastníka na strane žalobcu, a to z dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí. Odvolací súd totiž tento návrh zamietol jednak z toho dôvodu, že žalobca podľa zmluvy o postúpení pohľadávok nepreukázal postúpenie tejto pohľadávky proti žalovanej, totiž tejto zmluvy vyplýva, že predmetná pohľadávka bola postúpená vo vzťahu k D. E. a nie voči nej. Druhým dôvodom bola skutočnosť, že takémuto návrhu na vstup procesného nástupcu účastníka do konania nemožno vyhovieť, ak je jeho účelom zneužitie procesnej úpravy, napríklad spočívajúcej v tom, že sa sporná pohľadávka na náhradu trov konania stane voči neúspešnému žalobcovi nedobytnou.

V priebehu odvolacieho konania oznámil vstup vedľajší účastník na strane žalovanej, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Odvolací súd v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Odvolacie námietky sa totiž týkajú len tej skutočnosti, či predmetné uznanie dlhu žalovanou je platné alebo nie je platné. Z obsahu spisu však vyplýva, že žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty Triangel zaslal D. E., nar. XX.X.XXXX a s ním VÚB a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 25 uzavrela predmetnú zmluvu. Teda táto zmluva nebola uzavretá s S. E. - žalovanou.

Ďalej odvolací súd zistil z Dohody o uznaní dlhu č. 5953837072 so splátkovým kalendárom, že túto uzavrel žalobca a žalovaná. Žalobca predmetnú pohľadávku získal Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou so VÚB, a.s. dňa 19.12.2011. Z Dohody o uznaní dlhu č. 5953837072 so splátkovým kalendárom, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 24.4.2012 vyplýva, že táto ako spoludlžníčka dlžníka D. E. uzatvorila túto dohodu s tým, že neoddeliteľnou súčasťou tejto sú aj zmluvné ustanovenia na zadnej strane tohto listu. Z týchto zmluvných ustanovení v čl. 2 bod 2.1 sa uvádza, že predmetom úpravy tejto dohody je pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi vo výške pod bodom 3, t.j. vo výške 474,61 eur a úrok s tým, že podľa bodu 2.2 spoludlžník týmto pristupuje na základe § 533 OZ k záväzku dlžníka, ktorého právny dôvod ako aj výška sú uvedené v predchádzajúcich ustanoveniach. Podľa bodu 2.3 spoludlžník vyhlasuje, že týmto neodvolateľne uznáva záväzok voči veriteľovi, ku ktorému pristúpil čo do dôvodu a výšky v celkovej výške podľa čl. 2 bod 1 tejto dohody. V článku 3 sa potom spoludlžník zaviazal uhradiť veriteľovi záväzok v 9-tich mesačných splátkach pri výške každej jednej splátky 52,73 eur, splatných vždy najneskôr k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po podpise tejto dohody.

Z odvolacieho konania je zrejmé, že žalobca svoju pohľadávku voči dlžníkovi postúpil obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG, a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.1.2014, teda už nie je aktívne legitimovaný vo vzťahu k tomuto dlžníkovi, a teda ani voči spoludlžníkovi - žalovanej (a to za predpokladu, že by bola dohoda uzavretá medzi žalobcom a žalovanou dňa 24.4.2012 platná). Z hľadiska uplatneného nároku žalobcom však nie je právne významné sa zaoberať platnosťou, či neplatnosťou tejto dohody, keďže žalobca prestal byť aktívne legitimovaný na uplatnenie tohto nároku.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd rozhodol rozsudkom dňa 17.2.2015 na základe ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého vo veciach v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Tak sa aj stalo, na úradnej tabuli súdu bolo miesto a čas verejného vyhlásenia uverejnené 9.2.2015.

V odvolacom konaní bola žalovaná úspešná, avšak trovy jej nevznikli, preto jej ich náhrada priznaná nebola.

Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, tento v zmysle § 151 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. trovy odvolacieho konania nevyčísliť, preto o jeho trovách rozhodované nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.